

de begge senest har været bosat, er iagttaget, eller naar Ægtepagten opfylder Formforskrifterne i den Stat, hvor Parterne eller en af dem havde Statsborgerret. Hver af Staterne kan gøre en Ægtepagts Gyldighed overfor Trediemand betinget af, at den er tinglyst eller anmeldt til Retten overensstemmende med der gældende Lov.

Idet Loven af 1925 ved § 53, 1ste Stykke, gør Lovens almindelige Regler om Ægtepagter anvendelige paa Ægtepagter, som oprettes i Udlandet, naar Manden er bosat her i Landet, foreskriver den, at saavel Ægtepagts Form som dens Indhold og Virkning altid skal bedømmes efter dansk Rets Regler, selvom Manden opholder sig i Udlandet, og Ægtepagten oprettes der. Ægtepagten skal saaledes tinglyses her i Landet for at opnaa Gyldighed saavel mellem Ægtefællerne og overfor Arvingerne som overfor Trediemand, jfr. Lovens § 37. Er Manden ikke bosat her i Landet, skal ifølge § 53, 2det Stykke, en i Overensstemmelse med Hjemstedets Love oprettet Ægtepagt være gyldig her i Landet uden Tinglysning, forsaavidt angaar Forholdet mellem Ægtefællerne og Forholdet til disses Arvinger, idet der i § 53, 2det Stykke, kun kræves Tinglysning, for at Ægtepagten skal kunne gøres gældende mod Trediemand.

Konventionens Artikel 4 giver kun Regler om de Formforskrifter, der skal iagttages, for at Ægtepagten skal have Gyldighed i de andre Stater, og hermed tænkes baade paa dens Gyldighed mellem Ægtefællerne indbyrdes og mellem den ene Ægtefælle og den andens Arvinger og overfor Trediemand.

Efter Artikel 4 i den nævnte Konvention skal saaledes en Ægtepagt, som Ægtefæller, der har været bosat i Sverige, har oprettet, medens de boede der, anses gyldig her i Landet, naar den svenske Lovs Regler er iagttaget. Hvis disse Ægtefæller bosætter sig, den ene i Danmark og den anden i Norge, kan de i hver af disse Stater gyldig oprette Ægtepagt under Iagttagelse af svensk Rets Regler. Endvidere vil en her i Landet bosat finsk, islandsk, norsk eller svensk Statsborger her kunne oprette Ægtepagt under Iagttagelse af de i

Statsborgerlandets Lovgivning foreskrevne Former. Den Gyldighed, som tillægges disse Ægtepagter, kan hver af Staterne indskrænke til kun at gælde Forholdet mellem Ægtefællerne og mellem den ene Ægtefælle og den andens Arvinger, idet hver af Staterne, som nævnt, kan gøre en Ægtepagts Gyldighed overfor Trediemand betinget af, at den er tinglyst eller anmeldt til Retten overensstemmende med der gældende Lov.

Efter Loven af 1925 § 37 er det en Betingelse for, at en Ægtepagt kan opnaa Gyldighed, at den er tinglyst. Offentliggørelsens vigtigste Formaal er at skabe en Kilde, fra hvilken alle interesserede, navnlig Kreditorer, kan indhente Oplysninger om Ægtefællernes Formueforhold, og det er af Betydning, at Oplysninger om Ægtepagts Indgaaelse kan indhentes paa det Sted, hvor Trediemand har særlig Opfordring til at henvende sig. Hvis Ægtefællerne begge er bosat her i Landet, er det naturligt at kræve, at der, for at en mellem dem oprettet Ægtepagt kan faa Gyldighed overfor Trediemand, her i Landet har fundet en Offentliggørelse Sted, og har Ægtefællerne ikke begge Bopæl her i Landet, synes det ligeledes nærmestliggende at forlange, at man med Hensyn til den her i Landet bosatte Ægtefælle kan søge Oplysningerne om dennes ægteskabsretlige Forhold her og ikke skal være henvist til at skaffe sig Oplysningerne fra en anden Stat, hvor den paagældende maaske tidligere har boet eller den anden Ægtefælle bor.

Den Tinglysning, som efter Lovforlaget skal finde Sted, maa foregaa efter Reglerne i § 49 i Loven af 1925. Efter denne Bestemmelse skal Tinglysningen, hvis begge Ægtefæller eller Manden alene ved Ægtepagts Oprettelse er bosat her i Landet eller senere flytter hertil, finde Sted ved Mandens personlige Værneting. Hvis kun Hustruen er bosat her, eller hun alene flytter ind i Landet, maa Tinglysningen finde Sted ved Københavns Byret.

Da Loven skal træde i Kraft samtidig med den ovennævnte Konvention, kan Tidspunktet for Ikrafttrædelsen ikke fastsættes i Loven, men maa henskydes til senere Fastsættelse ved kongelig Anordning.